

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Rudolfa Čirča v právnej veci žalobkýň **1/ M. D.**, bývajúcej v M., **2/ A. K.**, bývajúcej v H., proti žalovaným **1/ R. M.**, bývajúcemu v T., **2/ Š. S.**, bývajúcemu v K., zastúpenému JUDr. J. K., advokátom so sídlom v M., **3/ J. M.**, bývajúcemu v T., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 12 C 973/1997, o dovolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. októbra 2007 sp.zn. 4 Co 374/2005 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 17. októbra 2007 sp.zn. 4 Co 374/2005 vo vzťahu k žalovanému 2/ **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 10. mája 2005 č.k. 12 C 973/97-338 určil, že žalobkyne sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti vedenej na LV č. X. kat.úz. T. a to parc.č. X. – orná pôda o výmere X. m² a na LV č. X. kat.úz. T. parc. č. X. – trvalý trávny porast o výmere X. m², parc.č. X. – trvalý trávny porast o výmere X. m², a to každá z nich v podiele 7/36-ín. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a účastníkom a štátu náhradu trov nepriznal. Rozhodol tak po zistení, že žalobkyne v konaní preukázali spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa domáhali určenia vlastníckeho práva a to v rozsahu ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Na základe podaného odvolania žalobkyní a žalovaného 2/ Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. októbra 2007 sp.zn. 4 Co 374/2005 odvolanie podané žalobkyňami a žalovaným 2/ odmietol a náhradu trov žiadnemu z účastníkov nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia poukázal odvolací súd na to, že tak žalobkyne ako aj žalovaný 2/ podali odvolanie po uplynutí zákonom určenej lehoty na podanie odvolaní, teda oneskorene a preto bol dôvod na odmietnutie odvolaní podľa ustanovenia § 218 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 2/. Žiadal uznesenie krajského súdu v časti výroku o odmietnutí jeho odvolania zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch dovolania poukázal žalovaný 2/ na ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. Mal za to, že odvolací súd nesprávne odmietol jeho odvolanie ako oneskorene podané a tým mu odňal možnosť konať pred súdom. Za nesprávny považoval záver súdu o tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného 2/ 15. júla 2005. V tejto súvislosti poukazoval na to, že rozsudok súdu prvého stupňa došiel do kancelárie súdu 19. júla 2005 a v tento deň bol aj súdom účastníkom konania doručovaný. Právny zástupca žalovaného 2/ preto prevzal rozsudok súdu prvého stupňa 19. júla 2005 a nie 15. júla 2005, ako sa uvádza v rozhodnutí odvolacieho súdu. Pokiaľ preto bolo odvolanie žalovaným 2/ prostredníctvom jeho právneho zástupcu podané na pošte 18. augusta 2005, bolo podané v zákonom určenej lehote na podanie odvolania a teda včas. Tým, že odvolací súd odmietol odvolanie podané žalovaným 2/ odňal tomuto možnosť konať pred súdom a preto je v danej veci splnený dovolací dôvod podľa ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. pre prípustnosť dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak sa ním napáda zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade

cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Žalovaným 2/ je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania ako oneskorene podaného podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1, 2 O.s.p. prípustné nie je, lebo k tomu neboli splnené podmienky v tomto zákonom ustanovení uvedené.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. So zreteľom na dovolateľom tvrdenú procesnú vadu zaoberal sa osobitne otázkou splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

Podľa ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu jeho oneskorenosti, ak záver súdu o otázke včasnosti podaného odvolania nie je správny.

Žalovaný 2/ namietal správnosť záveru odvolacieho súdu o tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo právnomu zástupcovi doručené 15. júla 2005.

Z obsahu spisu vyplýva, že na písomné vyhotovenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré bolo vyhlásené 10. mája 2005 bola na základe žiadosti sudcu zo 6. júna 2005 predĺžená lehota na napísanie rozhodnutia do 22. júla 2005. Písomne vyhotovené rozhodnutie došlo do

kancelárie súdu 19. júla 2005 a týmto dňom bolo kanceláriou aj doručované účastníkom konania. Z doručky založenej v spise a adresovanej pre právneho zástupcu žalovaného 2/ JUDr. J. K. vyplýva, že tento prevzal rozsudok súdu prvého stupňa v deň vyexpedovania rozsudku, t.j. 19. júla 2005. Záver odvolacieho súdu, že sa tak stalo 15. júla 2005 nebol správny.

Podľa ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. v znení platnom v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolanie podáva do pätnástich dní od doručenia rozsudku vydaného vo veciach podľa § 120 ods. 2 O.s.p. a od doručenia uznesenia a do tridsiatich dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Právny zástupca žalovaného 2/ vypracoval odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa 17. augusta 2005 a toto odovzdal na poštovú prepravu 18. augusta 2005, teda v zákonom určenej lehote 30 dní na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. Odvolanie žalovaného 2/ preto nebolo podané proti rozsudku súdu prvého stupňa oneskorene a teda nebol dôvod na procesný postup podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p., teda na odmietnutie ním podaného odvolania.

Ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom podľa ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p.

Keďže odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného 2/ ako oneskorene podané bez toho, aby boli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie, odňal mu týmto rozhodnutím možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. v spojení s § 10 ods. 1 O.s.p., § 201 a § 211 a nasl. O.s.p., čím bola splnená podmienka prípustnosti dovolania v danej veci.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu vo vzťahu k žalovanému 2/ zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :